

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

23. března 2022 *

„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Zaměstnanci agentury eu-LISA – Disciplinární řízení – Disciplinární sankce – Důtka – Prováděcí opatření týkající se vnitřně-správních vyšetřování – Námitka protiprávnosti – Článek 110 služebního řádu – Neprojednání s výborem zaměstnanců – Právo na obhajobu a právo být vyslechnut – Články 12, 12a, 17 a 19 služebního řádu – Nesprávné posouzení – Zásada řádné správy – Článek 10 přílohy IX služebního řádu – Povinnost řádné péče – Odpovědnost – Nemajetková újma“

Ve věci T-661/20,

NV, zastoupený S. Rodriguesem a A. Champetierem, advokáty,

žalobce,

proti

Agentuře Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA), zastoupené M. Chiodim, jako zmocněncem, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duronem, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 270 SFEU znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí eu-LISA ze dne 3. února 2020, kterým byla žalobci uložena důtka, a zadruhé na náhradu nemajetkové újmy, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku tohoto rozhodnutí,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení: S. Gervasoni, předseda, L. Madise a J. Martín y Pérez de Nanclares (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce, NV, byl přijat do zaměstnání Agenturou Evropské unie pro operační řízení velkých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) dne 16. října 2012 jako dočasný zaměstnanec (v platové třídě AD 7, platovém stupni 2) ve smyslu čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Zastával místo správce aplikací, které se od 1. září 2019 změnilo na pracovní místo operátora informačních technologií (platová třída AD 7, platový stupeň 5).
- 2 Dne 19. října 2018 oznámil žalobce prostřednictvím e-mailu zaslaného několika adresátům incident, při němž mu A, též zaměstnanec agentury eu-LISA a kolega, údajně slovně vyhrožoval a fyzicky jej ohrožoval. Konkrétně mělo dojít k tomu, že tento zaměstnanec uchopil židli a vyhrožoval, že s ní žadatele udeří, načež mu v tom jiný kolega zabránil.
- 3 Téhož dne byl žalobce uznán práce neschopným z důvodu nemoci a informoval policii, že se obává o svoji bezpečnost a bezpečnost své rodiny.
- 4 Dne 21. října 2018 podal žalobce v návaznosti na incident popsany v bodě 2 výše žádost o pomoc týkající se A na základě článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“).
- 5 Rozhodnutím výkonného ředitele eu-LISA ze dne 15. února 2019, o němž byl žalobce informován následujícího dne, bylo zahájeno vnitřně-správní vyšetřování za účelem zjištění všech relevantních skutečností a okolností souvisejících s tvrzeními ohledně psychického obtěžování, která žalobce vznesl na adresu A. Tímtéž rozhodnutím byl pověřen vedením vyšetřování jeden z penzionovaných úředníků Evropské komise (dále označovaný jen jako „vyšetřovatel“).
- 6 Dne 4. března 2019 byl žalobce vyšetřovatelem v rámci vyšetřování vyslechnut. V průběhu tohoto pohovoru dostal žalobce příležitost vysvětlit skutečnosti, které jej vedly k podání žádosti o pomoc, a uvedl příklady údajných projevů obtěžování ze strany A. Zápis z tohoto pohovoru pak byl předán žalobci, který vrátil podepsanou kopii vyšetřovateli s poznámkou, že zápis není úplným přepisem rozhovoru a otázek.
- 7 Dne 22. května 2019 byl žalobce informován o tom, že rozhodnutím výkonného ředitele agentury eu-LISA byl rozšířen rozsah vnitřně-správního vyšetřování porušení povinností vyplývajících ze služebního řádu, kterých se údajně dopustil jak žalobce, tak A. V průběhu šetření totiž vyšlo najevo, že žalobce zřejmě porušil své povinnosti vyplývající z článků 11, 12, 17 a 19 služebního řádu ve vztahu k A, ale také nezávisle na svých vztazích s A. Přesněji řečeno, žalobce se choval tak, že jeho chování mohlo zvýšit napětí ve vztazích s A, zhoršit pracovní podmínky posledně jmenovaného a znevažovat jej. Kromě toho se žalobce několikrát nevhodně choval ke dvěma pracovníkům ostrahy eu-LISA. A konečně, žalobce údajně porušil povinnost vyžádat si předchozí povolení agentury eu-LISA před tím, než se obrátil na francouzskou policii, aby učinil oznámení ohledně svého konfliktního vztahu s A.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 8 Dne 16. července 2019 byl žalobce vyslechnut vyšetřovatelem podruhé. V průběhu tohoto druhého pohovoru měl žalobce příležitost reagovat na tvrzení o porušení služebního řádu, která mu byla kladena za vinu. Zápis z tohoto druhého pohovoru mu byl následně předán dne 18. července 2019.
- 9 Dne 28. července 2019 obdržel žalobce dva doplňující dokumenty, a sice dvě zprávy, které obsahovaly tvrzení dvou pracovníků ostrahy eu-LISA, jimiž byl kritizován za chování vůči nim.
- 10 Dne 21. srpna 2019 byla žalobci zaslána předběžná verze závěrů vyšetřovací zprávy.

[omissis]

- 14 Dne 10. září 2019 vyšetřovatel dokončil svou zprávu poté, co vyslechl zejména 27 svědků a zhodnotil vyjádření žalobce. Ve své závěrečné zprávě dospěl vyšetřovatel k závěru, že se žalobce dopustil závažného porušení článku 12a služebního řádu, příležitostného porušování článku 12 služebního řádu a porušení článků 17 a 19 služebního řádu.

[omissis]

- 16 Dopisem ze dne 18. listopadu 2019 informoval výkonný ředitel eu-LISA žalobce, že s ohledem na závěry vnitřně-správního vyšetřování má v úmyslu uložit mu důtku podle článku 11 přílohy IX služebního řádu. Žalobce byl tedy vyzván, aby využil svého práva být vyslechnut buď tím, že se zúčastní výslechu konaného dne 27. listopadu 2019, nebo tím, že předloží písemné vyjádření. K dopisu bylo připojeno upravené znění závěrečné zprávy z vyšetřování, z něhož byly odstraněny některé citlivé údaje.

[omissis]

- 18 Dne 27. listopadu 2019 proběhl výslech za přítomnosti žalobce a výkonného ředitele eu-LISA. Hlavní právní poradce, vedoucí oddělení lidských zdrojů a právní poradkyně se zúčastnili výslechu prostřednictvím videokonference. Během výslechu měl žalobce příležitost předložit své připomínky a vyjádřit se k důtku zamýšlené výkonným ředitelem eu-LISA.

[omissis]

- 20 Dne 9. prosince 2019 byl žalobci předán protokol z výslechu ze dne 27. listopadu 2019 zmíněného v bodě 18 výše. Jmenovaný měl možnost předložit své vyjádření ve lhůtě jedenácti pracovních dnů, což učinil dne 3. ledna 2020.
- 21 Dopisem ze dne 3. února 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“) informoval výkonný ředitel eu-LISA žalobce o následujícím:

„Po pečlivém prostudování Vašeho spisu, a zejména poté, co jsme řádně zohlednili Vaše obavy a písemná vyjádření týkající se procesních aspektů vyšetřování (včetně toho, že jsme se znovu ujistili, že při vyšetřování nedošlo k žádným vadám, a dospěli jsme k závěru, že ze strany [eu-LISA] nedošlo k žádnému pochybení), jakož i vyjádření, které jste nám předal dne 3. ledna 2020, Vám s politováním oznamujeme, že Vám ukládáme důtku, která bude zaznamenána ve Vašem osobním spisu.“

- 22 Žalobce rovněž od výkonného ředitele eu-LISA obdržel dokument ze dne 16. března 2020 nazvaný „Ukončení vyšetřování zahájeného dne 15. února 2019 – vyrozumění [jméno žalobce] o výsledku vyšetřování“. V tomto dokumentu bylo zejména uvedeno, že výkonný ředitel poté, co prověřil celý žalobcův spis, dospěl k závěru, že se jmenovaný dopustil porušení uvedených v závěrečné zprávě z vyšetřování (viz bod 14 výše). Podle výkonného ředitele byla během vyšetřování dodržena všechna žalobcova práva. Bylo tedy rozhodnuto, že mu musí být uložena důtka. Pokud jde o A, bylo konstatováno, že A porušil články 11 a 12 služebního řádu. Podobné řízení totiž bylo vedeno proti A, kterému byla v důsledku toho uložena disciplinární sankce a byla mu rovněž udělena důtka podle ustanovení článku 9 přílohy IX služebního řádu.

[omissis]

III. Právní otázky

- 30 V rámci své žaloby se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o zamítnutí stížnosti. Dále navrhuje, aby mu byla přiznána částka 5 000 EUR stanovená *ex aequo et bono* jako zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu údajně vznikla v důsledku přijetí napadeného rozhodnutí.

A. K návrhovým žádáním znějícím na zrušení

[omissis]

2. K návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí

- 34 Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí vznáší žalobce čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování přijatých správní radou eu-LISA. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i práva být vyslechnut. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článků 12, 12a, 17 a 19 služebního řádu, porušení zásady řádné správy, jakož i z nesprávného posouzení. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 10 přílohy IX služebního řádu a porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.

a) K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávnosti prováděcích ustanovení týkajících se vyšetřování

- 35 Prvním žalobním důvodem žalobce zpochybňuje legalitu prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování, jež byla přijata postupem, který byl završen dne 18. října 2014, bez jejich předchozího projednání s výborem zaměstnanců (zřízeným dne 5. listopadu 2014). Tato ustanovení, nyní obsažená v rozhodnutí správní rady eu-LISA (2015–014) ze dne 28. ledna 2015 a na kterých je založeno rozhodnutí výkonného ředitele ze dne 15. února 2019 o zahájení vnitřně-správního vyšetřování, jakož i rozhodnutí ze dne 22. května 2019 o rozšíření uvedeného vyšetřování (viz body 5 a 7 výše) jsou podle názoru žalobce protiprávní.
- 36 Konkrétně žalobce tvrdí, že prováděcí ustanovení týkající se vnitřně-správních vyšetřování byla přijata v rozporu s čl. 110 odst. 1 služebního řádu z důvodu, že v rozporu s tím, co stanoví tento článek, výbor zaměstnanců eu-LISA nebyl před jejich přijetím konzultován.

[*omissis*]

- 38 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 110 odst. 1 služebního řádu stanoví, že „[o]becná prováděcí ustanovení k tomuto služebnímu řádu jsou přijímána každým orgánem oprávněným ke jmenování v rámci příslušného orgánu po projednání s výborem zaměstnanců a Výborem pro služební řád“.
- 39 V projednávaném případě je nesporné, že před přijetím prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování nebyl výbor zaměstnanců konzultován z důvodu, že ještě nebyl v době přijetí uvedených ustanovení dne 18. října 2014 ustaven. Kromě toho v preambuli rozhodnutí Komise C (2014) 5392 final ze dne 28. července 2014 o dohodě o prováděcích ustanoveních služebního řádu přijatých eu-LISA je uvedeno následující:
- „Výbor zaměstnanců eu-LISA, který musí být ustaven v souladu s článkem 110 služebního řádu, ještě nebyl konzultován, a v současné době tedy není možné splnit požadavky stanovené v uvedeném ustanovení. Výbor zaměstnanců bude vyzván, aby vydal své stanovisko k dotčeným prováděcím ustanovením, jakmile bude ustaven, a jeho stanovisko bude řádně zohledněno. Za těchto okolností je správní rada oprávněna schválit tyto předpisy bez dalšího odkladu.“
(*neoficiální překlad*)
- 40 Před posouzením, zda uplatněný důvod protiprávnosti, a sice neprojednání přijímaných prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování s výborem zaměstnanců eu-LISA, může vést ke konstatování protiprávnosti uvedených prováděcích ustanovení, je třeba ověřit přípustnost námitky protiprávnosti uvedených ustanovení a žalobního důvodu jako takového.
- 41 V této souvislosti je třeba připomenout, že článek 277 SFEU stanoví, že dotýká-li se spor aktu s obecnou působností přijatého orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie, může se každá strana domáhat z důvodů stanovených v čl. 263 druhém pododstavci SFEU před Soudním dvorem Evropské unie nepoužitelnosti tohoto aktu.
- 42 Článek 277 SFEU vyjadřuje obecnou zásadu zaručující každému účastníku řízení právo incidenčně napadnout, s cílem dosáhnout zrušení rozhodnutí, které je mu určeno, platnost aktů s obecnou působností, které tvoří základ takového rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P et C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 67).
- 43 Vzhledem k tomu, že cílem článku 277 SFEU není umožnit účastníku řízení napadnout použitelnost jakéhokoli aktu s obecnou působností prostřednictvím jakékoli žaloby, musí být akt, jehož protiprávnost je namítána, přímo nebo nepřímo použitelný na daný případ, který je předmětem žaloby (viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P et C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 68 a citovaná judikatura).
- 44 V souvislosti se žalobami na neplatnost podanými proti individuálním rozhodnutím Soudní dvůr tedy uznal, že předmětem námitky protiprávnosti mohou být ustanovení aktu s obecnou působností, která jsou základem uvedených rozhodnutí, nebo která mají přímou právní spojitost s takovýmito rozhodnutími (viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 69 a citovaná judikatura).

- 45 Soudní dvůr naproti tomu rozhodl, že námitka protiprávnosti směřující proti aktu s obecnou působností, ve vztahu k němuž není individuální rozhodnutí aplikačním opatřením, je nepřípustná (viz rozsudek ze dne 8. září 2020, Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 70 a citovaná judikatura).
- 46 Ve světle těchto úvah je třeba určit, zda v projednávaném případě existuje přímá právní spojitost mezi napadeným rozhodnutím a prováděcími ustanoveními týkajícími se vnitřně-správních vyšetřování.
- 47 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že se žalobce omezuje na tvrzení, že formální podmínka projednání s výborem zaměstnanců uvedená v čl. 110 služebního řádu nebyla dodržena před přijetím prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování. Takové tvrzení bylo vzneseno poté, co bylo ukončeno vyšetřování vedené proti němu, a poté, co zjistil, že napadeným rozhodnutím mu byla uložena důtka.
- 48 Konkrétně podle žalobce okolnost, že eu-LISA nevyčkala ustavení výboru zaměstnanců k přijetí prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování, znamená, že tato ustanovení byla přijata v rozporu s „podstatným procesním požadavkem“. Žalobce z toho vyvozuje, že protiprávními jsou i rozhodnutí výkonného ředitele ze dne 15. února 2019 o zahájení vnitřně-správních vyšetřování (viz bod 5 výše) a rozhodnutí ze dne 22. května 2019 o rozšíření uvedeného vyšetřování (viz bod 7 výše), která byla přijata na základě prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování. Rovněž tvrdí, že napadené rozhodnutí, přijaté po vyšetřování provedeném na základě rozhodnutí ze dne 22. května 2019, musí být považováno za protiprávní z důvodu, že protiprávnost prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování způsobuje v důsledku „dominového“ efektu protiprávnost napadeného rozhodnutí.
- 49 Avšak třebaže žalobce ve své odpovědi na organizační procesní opatření tvrdí s odkazem na jeden rozsudek Tribunálu částečně zrušený v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 2. října 2001, Martinez a další v. Parlament, T-222/99, T-327/99 a T-329/99, EU:T:2001:242, bod 135) opak, nedávná judikatura (viz body 44 a 45 výše) se neubírá směrem k rozšíření působnosti článku 277 SFEU na všechny akty orgánů, které jsou obecně relevantní pro přijetí rozhodnutí, které je předmětem žaloby na neplatnost.
- 50 Naopak, z judikatury (viz body 44 a 45 výše) vyplývá, že za účelem rozhodnutí o přípustnosti námítky protiprávnosti aktu s obecnou působností je třeba prokázat „přímou právní spojitost“ mezi napadeným aktem a aktem, který je předmětem námítky protiprávnosti.
- 51 V projednávaném případě nelze než konstatovat, že napadené rozhodnutí se nijak nezakládá na skutečnostech souvisejících s prováděcími ustanoveními týkajícími se vnitřně-správních vyšetřování, ale pouze na porušení ustanovení služebního řádu konstatovaném v závěrečné zprávě z vyšetřování (viz body 14 a 22 výše).
- 52 Napadené rozhodnutí nepředstavuje opatření, jímž by byla aplikována prováděcí ustanovení týkající se vnitřně-správních vyšetřování. Toto rozhodnutí, jak správně tvrdí agentura eu-LISA, bylo přijato na základě čl. 9 odst. 1 písm. b) přílohy IX služebního řádu, a nikoli na základě prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování.
- 53 Závěr, že neexistuje přímá právní spojitost mezi napadeným rozhodnutím a prováděcími ustanoveními týkajícími se vnitřně-správních vyšetřování je o to zjevnější, vezme-li se v potaz rovněž to, že Tribunál judikoval, že musí existovat úzká spojitost mezi samotným odůvodněním

napadeného rozhodnutí a žalobním důvodem vycházejícím z protiprávnosti aktu s obecnou působností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2017, PB v. Komise, T-609/16, EU:T:2017:910, bod 29).

- 54 Nelze přitom pozorovat žádnou úzkou spojitost mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí vycházejícím ze závažného porušení článku 12a služebního řádu, z příležitostného porušování článku 12 služebního řádu a z porušení článků 17 a 19 služebního řádu (viz bod 22 výše) a žalobním důvodem vycházejícím z protiprávnosti prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování z důvodu neprojednání uvedených ustanovení s výborem zaměstnanců před jejich přijetím.
- 55 Navíc z písemností vložených do spisu nevyplývá, že nedostatek projednání prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování s výborem zaměstnanců před jejich přijetím měl jakýkoli dopad na dodržení procesních záruk během vyšetřování nebo na vlastní obsah napadeného rozhodnutí.
- 56 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že jak bude uvedeno v rámci analýzy druhého žalobního důvodu vycházejícího z porušení práva žalobce na obhajobu a práva být vyslechnut, průběh vnitřně-správního řízení nesvědčí o žádné skutečnosti, která by mohla zasáhnout do práva žalobce na obhajobu (viz bod 91 níže). Výkonný ředitel ostatně v dokumentu ze dne 16. března 2020 uvádí, že prostudoval celý spis k žalobcově záležitosti a dospěl k závěru, že jeho práva byla během vyšetřování dodržena (viz bod 22 výše).
- 57 Je zajisté pravda, že článek 110 služebního řádu stanoví požadavek projednání s výborem zaměstnanců před přijetím prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování. Z judikatury však vyplývá, že projednání s výborem zaměstnanců ve smyslu článku 110 služebního řádu neznamená, že stanovisko uvedeného výboru bude následováno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, Murariu v. EIOPA, F-116/14, EU:F:2015:89, bod 86 a citovaná judikatura).
- 58 Existence přímé nebo úzké právní spojitosti mezi prováděcími ustanoveními týkajícími se vnitřně-správních vyšetřování a napadeným rozhodnutím tedy není prokázána.
- 59 V každém případě okolnost, že výbor zaměstnanců nebyl konzultován, nemůže stačit k prokázání toho, že prováděcí ustanovení týkající se vnitřně-správních vyšetřování mohla být odlišná a že žalobce byl zbaven procesních záruk.
- 60 Kromě posouzení provedeného v bodě 57 výše totiž ze spisu vyplývá, že prováděcí ustanovení týkající se vnitřně-správních vyšetřování byla „sepsána-revidována“ administrátorkou, která byla jmenována předsedkyní výboru zaměstnanců eu-LISA, když byl ustaven dne 5. listopadu 2014. Do určité míry je tak možné mít za to, že přinejmenším budoucí předsedkyně výboru zaměstnanců mohla vyjádřit své stanovisko k prováděcím ustanovením týkajícím se vnitřně-správních vyšetřování před jejich přijetím.
- 61 Kromě toho je třeba poznamenat, že dopisem ze dne 16. června 2014 se výkonný ředitel agentury eu-LISA informoval u generálního ředitelství Komise pro lidské zdroje zejména o stavu prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování. V tomto ohledu Komise rozhodnutím ze dne 28. července 2014 povolila agentuře eu-LISA, aby předložila uvedená ustanovení své správní radě k jejich přijetí.

- 62 Navíc, jak správně zdůrazňuje eu-LISA, postup přijímání prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování byl ukončen dne 18. října 2014 bez námitek ze strany členů správní rady složené ze zástupců každého členského státu a Komise. Kromě toho výbor zaměstnanců od svého vytvoření nepožádal během dotčeného vyšetřování o nové posouzení prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování ani nevznesl námitky k jejich formulaci.
- 63 S ohledem na okolnosti projednávané věci, a sice že přijetí prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování bylo povoleno Komisí, že budoucí předsedkyně výboru zaměstnanců tato ustanovení dostala ke zrevidování a výbor zaměstnanců nikdy nepožádal o nové posouzení uvedených ustanovení, nemůže mít nedodržení povinnosti předchozího projednání s výborem zaměstnanců vliv na žalobcovy procesní záruky.
- 64 Vzhledem k výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že za okolností projednávané věci není existence přímé právní spojitosti mezi prováděcími ustanoveními týkajícími se vnitřně-správních vyšetřování a napadeným rozhodnutím prokázána. Kromě toho nedostatek projednání prováděcích ustanovení týkajících se vnitřně-správních vyšetřování s výborem zaměstnanců před jejich přijetím nemohl mít z důvodů uvedených v bodech 59 až 62 výše dopad na obsah uvedených ustanovení, a tudíž ani na legalitu napadeného rozhodnutí.
- 65 První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

[omissis]

c) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článků 12, 12a, 17 a 19 služebního řádu, zásady řádné správy a ze „zjevně nesprávných posouzení“

- 93 V rámci svého třetího žalobního důvodu žalobce uvádí několik výtek. První výtka vychází z porušení článku 12a služebního řádu, porušení zásady řádné správy a ze „zjevně nesprávného posouzení“. Druhá výtka vychází z porušení článků 17 a 19 služebního řádu. Třetí výtka vychází z porušení článku 12 služebního řádu.

[omissis]

2) Ke druhé výtce, vycházející z porušení článků 17 a 19 služebního řádu

- 124 Žalobce tvrdí, že zjevně neporušil články 17 a 19 služebního řádu a že výklad těchto ustanovení zastávaný v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti je nesprávný a musí vést k jeho zrušení.
- 125 Pokud jde o údajné porušení článku 17 služebního řádu, žalobce tvrdí, že působnost článku 17 služebního řádu se omezuje striktně na poskytování informací souvisejících s výkonem služebních povinností. On přitom policii nepředal (viz bod 3 výše) žádnou „informaci“, o které se dozvěděl při plnění svých služebních povinností. Navíc eu-LISA neprokázala, jaké informace související s plněním jeho služebních povinností byly poskytnuty. Žalobce pouze prohlásil, že se obává o fyzickou integritu své osoby a své rodiny v soukromé sféře mimo agenturu eu-LISA.

126 Podle žalobce předem informoval eu-LISA o závadném jednání A, jak vyplývá z různých e-mailů předložených Tribunálu. Zejména okolnost, že od administrativy nedostal odpověď, jej vedla zaprvé k podání žádosti o pomoc a zadruhé k informování policie o své situaci z důvodu, že se oprávněně obával o fyzickou integritu své osoby a své rodiny.

127 Pokud jde o údajné porušení článku 19 služebního řádu, žalobce tvrdí, že nelze mít za to, že prohlášení zaznamenané do „deníku událostí“ vedeného policejní služebnou – které se navíc týkalo předmětu souvisejícího se soukromou sférou – nelze považovat za „prozrazení před soudem“ informací, které se dozvěděl při plnění svých služebních povinností. Podle žalobce nemohou být policista nebo osoba plnící administrativní úkoly na příjmu policejní služebny staveni na roveň soudnímu orgánu. Z toho vyplývá, že neexistuje povinnost předložit výkonnému řediteli žádost o povolení k podání trestního oznámení.

[omissis]

129 Úvodem je třeba zaprvé připomenout, že článek 17 služebního řádu zní následovně:

„1. Úředník se zdrží nepovoleného poskytování informací, které získal při plnění služebních povinností, ledaže tyto informace již byly zveřejněny nebo veřejnosti zpřístupněny.

2. Úředník je nadále vázán touto povinností i po odchodu z činné služby“

130 Článek 19 služebního řádu stanoví:

„Úředník nesmí bez souhlasu orgánu oprávněného ke jmenování při řízení před soudem prozradit z jakéhokoli důvodu jakékoli skutečnosti, které se dozvěděl při plnění svých povinností. Tento souhlas lze odeprít, pouze pokud to vyžadují zájmy Unie a pokud z tohoto odeprání nevyplývají pro úředníka trestněprávní důsledky. Touto povinností zůstává úředník vázán i po skončení služebního poměru.

Ustanovení prvního pododstavce se nevztahují na úředníka nebo bývalého úředníka vypovídajícího před Soudním dvorem Evropské unie nebo před disciplinární komisí orgánu v záležitosti týkající se zaměstnance nebo bývalého zaměstnance Evropské unie.“

131 Zadruhé ze závěrečné zprávy z vyšetřování a z předběžné verze závěrů vyšetřovatele (viz bod 10 výše), které byly citovány žalobcem v jeho stížnosti ze dne 9. dubna 2020, vyplývá následující:

„[Z]aměstnanci EU se nemohou, pokud jde o problémy, které vznikly na pracovišti, jednoduše obrátit v této záležitosti na takový externí justiční orgán, jako je policie, a zahájit tak určitou formu externího soudního řízení. Takové kroky za takových okolností vyžadují souhlas orgánu oprávněného ke jmenování na základě ustanovení služebního řádu, a sice jeho článků 17 a 19. [Žalobci] nic nebránilo v tom, aby požádal orgán oprávněný ke jmenování o takový souhlas, který mohl získat, avšak neučinil tak, třebaže to bylo jeho povinností.“

132 Zatřetí z rozhodnutí o zamítnutí stížnosti vyplývá, že bylo prokázáno, že se žalobce obrátil na francouzskou policii a že okolnost, že tento krok byl podniknut z důvodu obav o fyzickou integritu jeho osoby nebo jeho rodiny, nepopírá skutečnost, že předem neinformoval agenturu eu-LISA ani nepožádal o souhlas, a že tedy porušil služební řád.

133 Zaprvé je třeba posoudit, zda se články 17 a 19 vztahují na případ, kdy se úředník obrátí na policii za účelem oznámení konfliktního vztahu s kolegou.

- 134 V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že povolovací režim upravený článkem 17 služebního řádu má administrativně umožnit, aby se ujistila, že zpřístupnění informací, o kterých se úředník dozvěděl při plnění svých služebních povinností, nepoškodí zájmy Unie tím, že bude mít dopad zejména na její fungování a pověst. Cílem povolovacího režimu zavedeného článkem 17 služebního řádu je tedy umožnit administrativně včas zakročit, aby úředníci usměrnili své jednání s ohledem na zájmy orgánů a na povinnosti, které jim vyplývají z článku 339 SFEU. Tento režim tedy usiluje zejména o ochranu vztahu důvěry, který musí existovat mezi orgány a jejich zaměstnanci. Jeho použití vyžaduje zvážení jednotlivých dotčených zájmů za účelem určení, zda musí být dána přednost unijním zájmům, nebo zájmu veřejnosti na získání informací (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2011, *Strack v. Komise*, F-132/07, EU:F:2011:4, body 71 a 72). Cílem článku 17 služebního řádu je tedy zejména připomenout povinnost úředníka dodržovat služební tajemství a ukládá zejména povinnost požádat o souhlas se zveřejněním informací, na které se vztahuje služební tajemství.
- 135 Z toho vyplývá, že článek 17 služebního řádu se nevztahuje na případ, kdy se úředník obrátí na policii za účelem učinění oznámení ohledně konfliktního vztahu s kolegou na pracovišti. Odkaz na článek 17 služebního řádu obsažený v napadeném rozhodnutí je tedy nesprávný.
- 136 Pokud jde o působnost článku 19 služebního řádu, která je vymezena v první větě uvedeného článku, je třeba uvést, že výraz „prozradit před soudem“, který je uveden v tomto ustanovení, vedl k odlišnostem v jednotlivých jazykových verzích. Anglické znění používá obecný výraz „disclos[e] in any legal proceeding“ (zveřejnit v jakémkoli řízení), zatímco španělská, italská a německá verze používají přesnější výrazy „revelar en un procedimiento judicial“ (zpřístupnění v rámci soudního řízení), „deporre in giudizio“ (svědčit před soudem) a „vor Gericht Vorbringen oder [...] aussagen“ (předložit soudu nebo [...] svědčit).
- 137 Bylo však judikováno, že oblast působnosti článku 19 služebního řádu, definovaná v první větě uvedeného článku, nemůže být vykládána restriktivně v tom smyslu, že se vztahuje výlučně na případ úředníka, který má svědčit před soudem. Tato působnost totiž zahrnuje všechny situace, kdy má úředník „z jakéhokoli důvodu“ před soudem uvést zjištění učiněná při plnění svých služebních povinností, aniž rozlišuje mezi použitím takových zjištění v rámci výslechu svědka nebo v kontextu podnětu k zahájení soudního řízení u vnitrostátního soudu, například podáním trestního oznámení (rozsudek ze dne 13. června 2002, *Ferrer de Moncada v. Komise*, T-74/01, EU:T:2002:158, bod 48). Situace úředníka, který má svědčit před soudem, tedy nepředstavuje jedinou situaci, na kterou míří článek 19 služebního řádu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2002, *Ferrer de Moncada v. Komise*, T-74/01, EU:T:2002:158, bod 49).
- 138 Dále je třeba poznamenat, že v několika členských státech může policie hrát úlohu soudní povahy, zejména může jednat na žádost soudce. Navíc k zahájení soudního řízení může být potřebné či dokonce nezbytné se obrátit na policii. Konečně, oznámení adresované policii může vést k následnému soudnímu řízení nebo může být použito pro soudní účely.
- 139 I když je třeba uznat, že do určité míry jak článek 17, tak článek 19 služebního řádu sledují cíl spočívající v zajištění dodržování povinnosti mlčenlivosti, a tedy zapojení dotčeného orgánu v případě zveřejnění mimo orgán informací, které má úředník k dispozici z důvodu svých služebních povinností, je nicméně třeba odlišit působnost každého z nich. Cílem článku 17 služebního řádu je zamezit narušení fungování a dobré pověsti orgánu a použije se v případech, kdy si úředník přeje zveřejnit informace, které kvůli své povaze podléhají služebnímu tajemství.

- 140 Článek 19 služebního řádu se naproti tomu vztahuje na případ, kdy si úředník přeje pro účely soudního řízení uvést skutečnosti související s konfliktním vztahem na pracovišti, které ze své povahy nepodléhají služebnímu tajemství, ale které by mohly zasáhnout do fungování a dobré pověsti orgánu.
- 141 Je třeba zdůraznit, že článek 19 služebního řádu výslovně stanoví jedinou výjimku z pravidla předchozího souhlasu k tomu, aby bylo možné v řízení před soudem prozradit skutečnosti, které se úředník nebo bývalý úředník dozvěděl při plnění svých služebních povinností, a sice pokud má vypovídat před Soudním dvorem Evropské unie nebo před disciplinární komisí orgánu v záležitosti týkající se zaměstnance nebo bývalého zaměstnance Unie.
- 142 Kromě toho, z úzké formulace čl. 19 druhé věty služebního řádu (viz bod 130 výše) vyplývá, že „zájmy Unie“, které podle tohoto článku mohou odůvodnit odepření souhlasu s prozrazením skutečností souvisejících s plněním služebních úkolů v řízení před soudem, musí být nutně zájmy značného významu a musí být pro Unii životně důležité (viz rozsudek ze dne 13. června 2002, Ferrer de Moncada v. Komise, T-74/01, EU:T:2002:158, bod 58 a citovaná judikatura). Případy možného odepření souhlasu jsou tak striktně limitované.
- 143 Konečně z těchto omezujících formulací obsažených v článku 19 služebního řádu a z neexistence povinných formálních náležitostí žádosti o souhlas s tím, aby mohly být v řízení před soudem prozrazeny skutečnosti, které se úředník nebo zaměstnanec dozvěděl při plnění svých služebních povinností, vyplývá, že úředník nebo zaměstnanec nemůže podléhat požadavku předchozího souhlasu v situacích, které vykazují určitý stupeň závažnosti a naléhavosti, zejména v případě bezprostředního nebezpečí pro dotyčného úředníka nebo zaměstnance.
- 144 Zadržet, pokud jde o otázku, zda žalobce v projednávané věci porušil článek 19 služebního řádu, je třeba zaprvé konstatovat, že nemůže tvrdit, že incident, k němuž došlo s kolegou v návaznosti na diskusi vedenou zajisté diskutabilním způsobem, musí být považován za oddělený od plnění jeho služebních povinností v rámci eu-LISA a že nesplňuje kritérium, že se o něm dozvěděl při plnění těchto povinností.
- 145 V tomto ohledu z popisu incidentu poskytnutého samotným žalobcem vyplývá, že se A vrátil do své kanceláře, aby projednal pracovní otázky s jiným kolegou, a že žalobce, aniž jej k tomu A vyzval, vstoupil do diskuse, čímž vyvolal reakci A, která spočívala v tom, že projevil svůj nesouhlas s jeho vstupem do hovoru a pozdvihl do výšky výhruzně židli.
- 146 Zadržet je třeba poznamenat, že skutky, o nichž žalobce vypovídal na policii, ještě nebyly veřejně známy. Žalobce tak byl povinen zdržet se bez předchozího souhlasu jakéhokoli zveřejnění situace, která nastala v kancelářských prostorách eu-LISA při plnění jeho služebních úkolů.
- 147 Zatřetí, pokud jde o argument žalobce, jímž se snaží tvrdit, že v souladu s článkem 19 služebního řádu v e-mailu ze dne 16. června 2017 upozornil eu-LISA na závadné jednání, kterého se A dopustil, je třeba poznamenat, že ke skutkům, ohledně nichž učinil oznámení na policii, došlo dne 19. října 2018. Uvedený e-mail tedy nelze považovat ani za předchozí informování eu-LISA, ani za žádost o souhlas týkající se skutků, k nimž došlo v tento den.
- 148 Navíc e-mail žalobce ze dne 19. října 2018 oznamující incident, k němuž došlo téhož dne s A, neinformuje eu-LISA o tom, že má v úmyslu učinit ohledně tohoto incidentu oznámení na policii, ani neobsahuje žádost o souhlas.

- 149 Začtvrté je třeba poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, byly poskytnuty francouzské policii přesné informace, a tato policie, jak upřesňuje eu-LISA, se telefonicky spojila s kanceláří žalobce a chtěla s ním hovořit o oznámených skutečnostech týkajících se agresivního chování A, který jej ohrožoval zdviženou židlí.
- 150 Zapáté, jak bylo správně uvedeno v závěrečné zprávě z vyšetřování, nic nebránilo tomu, aby žalobce požádal eu-LISA o předchozí souhlas a získal jej. Nelze totiž než konstatovat, že žalobce nebyl vystaven bezprostřednímu nebezpečí a možnosti uvedené v článku 19 služebního řádu odepřít žalobci souhlas byly velmi omezené (viz bod 142 výše).
- 151 Z toho vyplývá, že i kdyby bylo připuštěno, že za určitých okolností, a zejména za účelem obrátit se na policii k oznámení skutků, k nimž došlo na pracovišti, může být legitimní odchýlit se od režimu předchozího souhlasu zakotveného v článku 19 služebního řádu, v projednávaném případě tomu tak nebylo, a to zejména z důvodu neexistence bezprostředního nebezpečí pro žalobce.
- 152 Je tedy třeba konstatovat, že jelikož žalobce, aniž požádal agenturu eu-LISA o předchozí souhlas, prozradil mimo ni skutečnosti, ke kterým došlo při plnění jeho služebních povinností v rámci eu-LISA, mohla mít administrativa oprávněně za to, že porušil článek 19 služebního řádu.
- 153 S ohledem na výše uvedené je druhá výtka třetího žalobního důvodu částečně opodstatněná, a sice v rozsahu, v němž se týká nesprávného výkladu a použití článku 17 služebního řádu. Nicméně uvedené pochybení, obsažené v napadeném rozhodnutí, nemá vliv na legalitu tohoto rozhodnutí a nemůže samo o sobě způsobit jeho zrušení. Závěr, že došlo k porušení vytýkanému žalobci, které spočívalo v tom, že před tím, než se obrátil na policii, nepožádal o souhlas, je totiž správně založen na článku 19 služebního řádu.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) NV se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Madise

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. března 2022.

Podpisy.